

Име

Държавно лесничество "Мъглиж", административна принадлежност РУГ – Стара Загора. Лесоустройствен проект 2000 година, ревизионен период 1989-1999.

Местонахождение

Наименованието си ДЛ "Мъглиж" е получило от гр. Мъглиж, който е най-големия административен, стопански и културен център в района. Тук се намира и седалището на администрацията му. ДЛ "Мъглиж" стопанисва горите върху територията на **община Мъглиж** и част от **община Николаево** (с. Елхово). На север граничи с ДЛ "Плачковци", на изток с ДЛ "Гурково", на юг с ДЛ "Стара Загора" и на запад с ДЛ "Казанлък".

На територията на лесничеството се намират следните населени места: гр. Мъглиж и селата Борушица, Радунци, Селце, Тулово, Дъбово, Сливито, Ветрен, Зимница, Шаново, Елхово, Юлиево и Ягода.

Географско положение

Територията на ДЛ "Мъглиж" се намира в централната част на страната. Горският фонд на лесничеството е разделен на два големи комплекса от Подбалканското поле, а именно: Северен - заемащ масивите на юг от вододелното било на Средна Стара планина (линията вр. "Българка" - седловината "Кръстец") и Южен - северните склонове на Сърнена Средна гора.

По поречието на р. Тунджа, пресичаща Подбалканското поле в посока изток-запад, са разположени малки комплекси предимно от тополови култури.

Геометричната форма на лесничеството наподобява трапец с дължина при основата около 22 км. (изток-запад) и височина (север-юг) около 27 км.

Релеф

Релефът на ДЛ "Мъглиж" е много разнообразен и богат на теренни форми.

Старопланинският масив се характеризира с високо издигнати билни заравнености с южно изложение, набраздени от широки слабо вкопани долинни врязвания, които преминават в стръмни склонове и дълбоки разчленения. Нископланински е релефа на Средногорския масив, макар че има места с надморска височина до 900 м (вр. "Морулей" - 895 м н.в.).

Хълмисти равнини и разчленени плата заемат северните склонове на Сърнена Средна гора с надморска височина от 200 до 400 м, като на места достигат на километър от коритото на р. Тунджа.

Най-ниската точка в района на лесничеството се намира по поречието на р. Тунджа (247 м н.в.), а най-високата е връх "Праачка" (1485 м н.в.).

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	684,8	2,9
полегато (5-10)	544,0	2,3
наклонено (11-20)	5983,3	25,1
стръмно (21-30)	12278,8	51,4
мн.стръмно (над 31)	4373,7	18,3
Общо:	23864,6	100,0

Хидроложки условия

Територията на ДЛ "Мъглиж" попада във водосбора на средното течение на **река Тунджа**, която протича от запад на изток. След изграждането на яз. "Копринка" и препращането на водите за напояване на Старозагорското поле дебитът на реката в района на лесничеството е много малък. Около коритото на реката се срещат разливища.

От Стара планина в река Тунджа се вливат три големи притока - р. Мъглижка, р. Борущенска и Крива река. **Река Мъглижка** (Селченска) извира под централното било на Стара планина и до село Селце носи името Голяма река. В местността "Дюлята" приема водите на Малка река. От село Селце до гр. Мъглиж носи името Селченска река и след това продължава като Мъглижка. По-важни нейни притоци са: Кладни дол,

Видришки дол, Еловишки дол и др. Дебитът на река Мъглижка е променлив в зависимост от сезона и дъждовете. Няма пороен характер. **Река Борущенска** извира под връх "Кръстец" и приема притоците: Еловица, Дряновски дол, Чифлишка река, Черешки дол, Червенашки дол и др. Режимът ѝ също има сезонен характер с кратки прииждания след поройни валежи. **Крива река** е образувана от Петровска река и Дъскарска. Приток на Крива река е Жерковски дол. Характеризира се с много променлив воден режим, ронливо легло, подаващо се на ерозия. Тази река има пороен характер.

Десни притоци на р. Тунджа от Средна гора са: **Селска река, Къшлашка река, Старата река** и др., които извират от вододелното било на Средна гора. През лятото водите им намаляват и често пресъхват, а леглата им са каменливи и в долните части със слабо изразен пороен характер.

Геоложки строеж

Основните скали в района на ДЛ "Мъглиж" са изградени през различни геоложки епохи (от архаикума до кватернера) и имат различен произход (еруптивен, метаморфен или седиментен).

Еруптивните (магматични) скали имат архаичен произход и изграждат изцяло Средногорската част и югозападната половина от Старопланинската част на лесничеството. Представени са главно от южнобългарски гранит - мусковитови и биотитови гранити и гранодиорити. Те са повърхностно силно изветрели, напукани хоризонтално и вертикално и са податливи на ерозионни процеси.

Метаморфните скали също имат архаичен произход и изграждат малка част от Старопланинския район, северно от еруптивни скали, като границата между тях не е много ясна. Представени са от биотитови гнайси, амфиболити, кварцо-шисти, амфиболитови шисти, ортогнайси от гранитен произход и др. Те са тектонски смачкани, силно огънати и на места дълбоко напукани.

Седиментните скали изграждат високия и източния район на Старопланинската част на лесничеството. Имат предимно креден произход. Изградени са от конгломерати, пясъчници, варовици, глини, мергели, глинести лиски, доломитизирани варовици и др. Повърхностният слой на голяма част от тези скали е напукан и превърнат в рохляк. Във високата част на планината, в зоната на седиментните скали, се срещат ядки или жили черни каменни въглища, които са обект на промишлена експлоатация.

Климатични условия

Според климатичното райониране на България, направено от Събев и Станев (1963 г.), територията на ДЛ "Мъглиж" попада в Европейско-континенталната климатична област, Умерено-континентална подобласт, планински климатичен район и Преходно-континентална подобласт, Задбалкански нископланински район и район на Източните Задбалкански полета. Климатичният район на източните задбалкански полета обхваща земите, разположени между Стара планина и Средна гора по поречието на р. Тунджа. Задбалканският нископланински климатичен район обхваща по-ниските части от южните склонове на Стара планина и най-южните и най-високи части на Средна гора. Планинският климатичен район - среднопланинската част включва територията на Стара планина с надморска височина над 1000 м.

Климатичният район на Източните Задбалкански полета се характеризира с по-мека зима, сравнително малък брой дни със снежна покривка и с по-малка дебелина, ниски абсолютни минимални температури, сравнително по-малка сума на зимните валежи.

Характерни за пролетта в този район са сравнително ранните средни дати на устойчиво задържане на температурите над 5° (първата половина на март) и над 10° (първата половина на април), но късните пролетни мразове са често явление. Пролетните валежи са достатъчни.

Лятото е умерено топло, а лятната сума на валежите голяма. През втората половина на лятото и началото на есента има продължителни засушавания.

През есента средната температура се задържа над 10° до края на октомври, а над 5° до втората половина на ноември. Първите есенни мразове започват по-рано от обикновено.

Задбалканският нископланински климатичен район се характеризира със сравнително мека зима, краткотрайно задържане на снежната покривка, сравнително хладна пролет със забавяне на вегетацията и валежи по-големи от зимните. Средната

денонощна температура се задържа трайно над 5° през втората половина на март, а над 10° през втората половина и началото на май. Лятото е сравнително хладно, а сумата на летните валежи голяма. Есента е топла. Средните температури спадат под 10° през втората половина на октомври, а под 5° - през втората половина на ноември.

Планинският климатичен район - среднопланинска част се отличава с понижение на температурите и увеличаване количеството на валежите. Зимата е студена и продължителна, снежната покривка устойчива и дебела. Валежите са значителни и предимно от сняг.

Пролетта настъпва късно, облачността е голяма, мъглите чести. Средната денонощна температура се задържа устойчиво над 10° в началото на май. Лятото е хладно. Вегетационният период е сравнително кратък, а сумата на валежите - голяма.

Като цяло в района на лесничейството съществуват сравнително благоприятни условия за развитие на горските биоценози. За половината от площта на лесничейството продължителността на вегетационния период е около 6 месеца. Късните пролетни и ранните есенни слани и мразове не са опасни за дървесната растителност. Продължителните засушавания са рядко явление за територията на лесничейството.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Източни Задбалкански полета (250-500 м н.в.)	11,0 / 12,5	-15,0 / -18,0	35,0 / 36,0
Задбалкански нископланински (500-1000 м н.в.)	7,0 / 10,0	-15,0 / -16,0	31,0 / 35,0
Планински среднопланинска част (1000-1500 м н.в.)	1,5 / 7,0	-20,0 / -21,5	22,0 / 31,0

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
Източни Задбалкански полета (250-500 м н.в.)	650-680	VI	II-III
Задбалкански нископланински (500-1000 м н.в.)	700-900	VI	II-III
Планински среднопланинска част (1000-1500 м н.в.)	760-1150	VI, V	II

Почви

Разнообразието на релефа, климата, растителността и основната скала са създали известна пъстрота на почвените типове и подтипове на територията на ДЛ "Мъглиж", а именно: алувиална, канелена горска, кафява горска светла, кафява горска преходна, кафява горска тъмна и чернозем-смолница.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	203,7	0,9
чернозем-смолница	298,1	1,2
канелена горска излужена	11860,1	49,7
кафява горска тъмна	654,7	2,7
кафява горска преходна	9881,5	41,4
кафява горска светла	966,5	4,1
Всичко:	23864,6	100,0

Ерозионни процеси в една или друга степен са се развили върху 2593,6 ха или 10,9% от дървопроизводителната площ на лесничеството.

Растителност

Територията на ДЛ "Мъглиж" попада в Тракийската горскорастителна област, подобласт Горна Тракия. Във вертикално отношение горските масиви са разположени в границите от подпояса на крайречните и лонгозни гори до подпояса на среднопланинските гори от бук, ела и смърч.

Разпределението на естествената дървесна растителност във вертикално отношение следва зониранието по подпояси, а именно: край р. Тунджа - тополи, върби, ясен, летен дъб; най-ниските части склонове на Стара планина и Средна гора - благун, цер, космат дъб, келяв габър, а над тях са зимендъбовите и смесените зимендъбово-букови дървостои. Поради нискостъбленото им стопанисване в миналото всички те са издънкови. В средния пояс най-широко разпространение има бука, който в повечето случаи е от семенен произход.

Съпътстващи дървесни видове са: липа, клен, габър, явор, брекиня и др.

В състава на растителните формации участват и следните храстови, полухрастови и тревни видове: глог, шипка, бяз, леска, къпина, малина, смрика, мащерка, млечка, коприва, папрат, подъбиче, равнец, светлика, ягода, здравец, лудо биле, лайка, жълт кантарион, зановец, лазаркиня, заешки киселец и много други.

Залесителната дейност в района на лесничеството датира от около 60 години. Създадени са култури от: бял и черен бор, смърч, дуглазка ела, бреза, акация, червен дъб и др.

Таблица № 5

Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	2950,1	12,5	2505,6	10,6
Смърч	915,7	3,9	779,1	3,3
Черен бор	2637,4	11,1	3589,2	14,9
Ела	16,5	-	17,6	0,1
Лиственица	4,9	-	7,0	-
Веймутов бор	1,7	-	4,0	-
Зелена дуглазка	104,2	0,4	130,4	0,6
Атласки кедър	30,8	0,1	104,0	0,4
Деодарски кедър	-	-	3,2	-
Конколорка	-	-	0,1	-
Сребрист смърч	0,1	-	1,2	-
Тис	0,2	-	0,2	-
Бук	6485,7	27,7	6735,9	28,2
Червен дъб	4,6	-	26,3	0,1
Зимен дъб	4785,9	20,3	4622,7	19,4
Летен дъб	230,9	1,0	234,6	1,0
Благун	1096,2	4,7	1089,6	4,6
Цер	319,9	1,5	505,5	2,1
Габър	1665,8	7,2	1491,8	6,3
Бряст	30,1	0,2	41,2	0,2
Трепетлика	5,8	-	5,1	-
Явор	39,3	0,1	129,3	0,6
Бреза	45,0	0,2	43,9	0,1
Мъждрян	100,2	0,3	31,8	0,1
Орех	6,1	-	4,7	-
Акация	1012,5	4,3	1022,6	4,3
Космат дъб	107,8	0,5	51,4	0,2
Келяв габър	712,8	3,1	181,3	0,8
Айлант	-	-	0,9	-
Брекиня	-	-	20,2	0,1
Върба	16,3	-	3,8	-
Воден габър	46,1	0,2	36,7	0,1
Гледичия	4,0	-	11,9	0,1
Джанка	1,8	-	1,4	-
Елша	35,3	0,1	31,8	0,1

Ива	5,8	-	2,2	-
Клен	9,3	-	7,5	-
Круша	0,3	-	0,3	-
Едрolistна липа	-	-	0,1	-
Сребролистна липа	39,4	0,2	147,6	0,6
Мекиш	1,0	-	0,5	-
Офика	-	-	5,3	-
Череша	0,4	-	23,3	0,1
Черница	0,1	-	0,1	-
Чинар	0,3	-	0,4	-
Шестил	0,1	-	4,6	-
Планински ясен	7,6	-	17,8	0,1
Полски ясен	10,7	0,1	16,9	0,1
Бяла топола	0,2	-	0,1	-
Черна топола	1,3	-	-	-
тп I-214	55,6	0,3	128,9	0,6
тп Regenerata	3,6	-	-	-
тп Vernirubens	7,9	-	37,1	0,2
Сива топола 25/VI	-	-	5,0	-
Софора	-	-	0,5	-
Праскова	0,2	-	0,2	-
Ябълка	0,2	-	0,2	-
ВСИЧКО	23557,7	100,0	23864,6	100,0

Характеристика на горския фонд

Общата площ на горския фонд в района на ДЛ "Мъглиж" възлиза на 25482,1ха. Залесената площ е 23557 ха или 92,5% от общата площ на лесничейството. Дървопроизводителната площ на лесничейството възлиза на 23864,6 ха или 93,7% от общата му площ.

Таблица № 6

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	23557,7	92,5
Незалесена дървопроизводителна площ	306,9	1,2
Недървопроизводителна площ	1617,5	6,3
Горски пасища	-	-
ОБЩО:	25482,1	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	8264,7 / 7854,0	32,4 / 33,3
Широколистни високоствъблени	4699,2 / 4510,7	18,4 / 19,1
За реконструкция	2981,6 / 2354,6	11,7 / 10,0
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	8147,8 / 7752,8	32,0 / 32,9
Нискоствъблени	1072,3 / 1021,3	4,2 / 4,3
Тополови	316,5 / 64,3	1,2 / 0,3
ВСИЧКО:	25482,1 / 23557,7	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 8.

Таблица № 8

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	7262,9	6911,1	14712,1	13954,9	21975,0	20866,0
Защитни	263,3	244,4	1464,1	933,0	1727,4	1177,4
Рекреационни	685,9	650,6	244,6	239,1	930,5	889,7
Защитени	7,1	7,1	344,9	125,0	352,0	132,1

Други	45,7	40,8	451,7	451,7	497,4	492,5
Общо ЗРЗТ	1002,0	942,9	2505,3	1748,8	3507,3	2691,7
Общо ДСФ+ЗРЗТ	8264,9	7854,0	17217,4	15703,7	25482,3	23557,7
Горски пасища	-	-	-	-	-	-
ОБЩО	8264,9	7854,0	17217,4	15703,7	25482,3	23557,7

По лесоустройствен проект за периода 1989-1999 година е предвидено общо ползване в размер на 599500 куб.м с клони (средно годишно 54500 куб.м), от които 28100 куб.м от главни сечи и 26400 куб.м от отгледни и санитарни сечи. Отсечени са общо 390172 куб.м (средно годишно 35470 куб.м) или 65,1% от предвиденото. Не могат да се посочат конкретни данни за реално отсечени количества по видове сечи, поради неяснота в Лесоустройствения проект. Настоящото лесоустройство предвижда средногодишен добив от 43274 куб.м без клони (или 49710 куб.м с клони при 54500 куб.м по ЛУП от 1989 г.) – 18568 куб.м добив от главни сечи, сеч на надлесни дървета и реконструкция и 24706 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на горите в района на ДЛ „Мъглиж“ е сравнително добро, особено след извеждането на необходимите отгледни и санитарни сечи в повредените дървостои. Установени са повреди на 1060,8 ха или 4,5% от залесената площ на лесничеството.

При иглолистните култури бяха установени повреди върху 2,9% от бялборовите и| 1,3% от черборовите, като в повечето случаи са от **снеговал** и **снеголом**.

Състоянието на бука е сравнително стабилно, като изключение правят силно престарелите дървостои и тези на припечни и по-бедни месторастения. Процентът на повреденост на тези дървостои е 2,8%. Основният вид повреди при бука е **гниене**. То обхваща близо половината от повредените дървостои.

Най-голям процент повреди имат издънковите благонови насаждения - 20,0%, за които основният вид повреда е **съхненето**. То се появява около 45-50 год. възраст. При зимендъбовите дървостои е констатирано съхнене при около 10,0% от насажденията на възраст 50 г. и повече.

В заключение трябва да се каже, че съхненето на дъбовите насаждения и боровите култури все още няма масов характер, но може да се разрасне. Поради високата пълнота на много от културите (неизведени отгледни сечи) има реална опасност от увеличение на повредите снеголоми и снеговали.

През ревизионния период не са констатирани нападения от насекомни вредители с масов характер.

Повредите от дивеч са главно върху подраства, но през ревизионния период те са минимални.

През ревизионния период са възникнали общо 44 **пожара** с обща опожарена площ 290,2 ха. Най-много пожари е имало през 1993 и 1994 година – обща 32 броя. Повредите от паша на едър и дребен добитък се заключават в прегризване на връхната пъпка или пречупване на връхния леторасъл, стъблото или стъпкване. Повредите от паша се наблюдават предимно около селата и махалите. Такива нарушения са констатирани почти всяка година през ревизионния период, като общият им брой не е никак малък – 38. Незаконните сечи са много често явление. Общо за ревизионния период са констатирани 516 нарушения от подобен род, при което са отсечени 761 куб.м.

Странични ползвания

Таблица № 9

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1989-1999) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (2000-2009) средногодишно
Паша - площ	хектари	14013,1	6351,5	16618,8
Едър добитък	брой	9387	1310	15278
Дребен добитък	брой	56051	19858	75041
Сено	тона	30	-	-

Горски плодове - шипки	тона	5	1,6	2
Билки	тона	5	2,9	3
Орехи	тона	0,2	-	
Елхи	брой	25000	20000	

Лечебни растения

Изследваният район е богат на лечебни растения. Най-често култивираните видове са диланка, медицинска ружа, мента, маточина, бял трън, градински чай, а по-рядко бял риган, татул, жълт мак и други.

Алпийски лапад (<i>Rumex alpinus</i>)	Здравец кръвен (<i>Geranium sanguineum</i>)
Бабини зъби (<i>Tribulus terrestris</i>)	Зимзелен (<i>Vinca minor</i>)
Багрилно подрумиче (<i>Anthemis tinctoria</i>)	Златовръх (<i>Rhodiola rosea</i>)
Балканска пищялка (<i>Angelica ranicicii</i>)	Зловонен здравец (<i>Geranium robertianum</i>)
Балканска чубрица (<i>Satureja pilosa</i>)	Змиярник (<i>Arum maculatum</i>)
Блатен айр (<i>Acorus calamus</i>)	Зърника (<i>Ramnus catharticus</i>)
Блян (<i>Hyoscyamus niger</i>)	Изтравниче (<i>Asplenium trichomanes</i>)
Боянка (<i>Erysimum diffusum</i>)	Калина (<i>Viburnum opulus</i>)
Брей (<i>Thamus communis</i>)	Кисел трън (<i>Berberis vulgaris</i>)
Брош (<i>Rubia tinctorum</i>)	Киселец (<i>Rumex acetosa</i>)
Бръшлян (<i>Hedera helix</i>)	Козя брада (<i>Rumex acetosella</i>)
Брястолистно орехче (<i>Filipendula ulmaria</i>)	Копитник (<i>Asarum europaeum</i>)
Бударица (<i>Galeopsis tetrachit</i>)	Кукувича прежда (<i>Cuscuta europea</i>)
Бъз тревист (<i>Sambucus ebulus</i>)	Кукуряк (<i>Helleborus odoratus</i>)
Бял имел (<i>Viscum album</i>)	Къпина (<i>Rubus sp.</i>)
Бял равнец (<i>Achillea millefolium complex</i>)	Кървавиче (<i>Bistorta major</i>)
Бял трън (<i>Silybum marianum</i>)	Лавровишния (<i>Laurocerasus officinalis</i>)
Бяла бреза (<i>Betula alba</i>)	Лазаркиня (<i>Galium odoratum</i>)
Великденче (<i>Veronica officinalis</i>)	Лайка (<i>Chamomilla recutita</i>)
Ветрогон (<i>Eryngium campestre</i>)	Левурда (<i>Allium ursinum</i>)
Влакнесто изсипливче (<i>Herniaria hirsute</i>)	Лечебна иглика (<i>Primula veris</i>)
Върба (<i>Salix sp.</i>)	Лечебна комунига (<i>Melilotus officinalis</i>)
Върбинка (<i>Verbena officinalis</i>)	Лечебна медуница (<i>Pulmonaria officinalis</i>)
Гингер (<i>Onopordon acanthium</i>)	Лечебно сапунче (<i>Saponaria officinalis</i>)
Глухарче (<i>Taraxacum officinale</i>)	Ливадно орехче (<i>Filipendula vulgaris</i>)
Голо изсипливче (<i>Herniaria glabra</i>)	Липа дребнолистна (<i>Tilia cordata</i>)
Горицвет (<i>Adonis vernalis</i>)	Липа едролистна (<i>Tilia grandifolia</i>)
Горска пищялка (<i>Angelica sylvestris</i>)	Липа сребролистна (<i>Tilia tomentosa</i>)
Горска ягода (<i>Fragaria vesca</i>)	Лопен (<i>Verbascum densiflorum</i>)
Горски енчец (<i>Solidago virgaurea</i>)	Лудо биле (<i>Atropa belladonna</i>)
Горско прозорче (<i>Potentilla erecta</i>)	Луличка (<i>Linaria vulgaris</i>)
Градско омайниче (<i>Geum urbanum</i>)	Лютива тлъстига (<i>Sedum acre</i>)
Гръмотрън (<i>Ononis arvensis</i>)	Маточина (<i>Melissa officinalis</i>)
Дебриянка (<i>Sanicula europaea</i>)	Медицинска ружа (<i>Althaea officinalis</i>)
Девесил (<i>Heracleum sibiricum</i>)	Мента (<i>Mentha sp.</i>)
Дива тиква (<i>Bryonia alba</i>)	Мехунка (<i>Physalis alkakengii</i>)
Диланка (<i>Valeriana officinalis</i>)	Мечо грозде (<i>Arctostaphylos uva-ursi</i>)
Драка (<i>Paliurus spina-christii</i>)	Миризлива теменуга (<i>Viola odorata</i>)
Дрян (<i>Cornus mas</i>)	Момина сълза (<i>Convallaria majalis</i>)
Дъб (<i>Quercus sp.</i>)	Мразовец (<i>Colchicum autumnale</i>)
Дяволска уста (<i>Leonurus cardiaca</i>)	Мъждрян (<i>Fraxinus ornus</i>)
Елшовиден зърнастец (<i>Frangula alnus</i>)	Мъжка папрат (<i>Dryopteris filix mas</i>)
Еньовче (<i>Galium verum</i>)	Наумка (<i>Cynoglossum officinale</i>)
Живениче (<i>Scrophularia nodosa</i>)	Обикновена леска (<i>Corylus avellana</i>)
Живовляк теснолистен (<i>Plantago lanceolata</i>)	Обикновена хвойна (<i>Juniperus communis</i>)
Живовляк широколистен (<i>Plantago major</i>)	Орлова папрат (<i>Pteridium aquilinum</i>)
Жълтуга (<i>Genista tinctoria</i>)	Офика (<i>Sorbus aucuparia</i>)
Залист (<i>Ruscus aculeatus</i>)	Очанка (<i>Euphrasia sp. diversa</i>)

Паричка (*Bellis perennis*)
Пипериче (*Persicaria hydropiper*)
Повет (*Clematis vitalba*)
Подбел (*Tussilago farfara*)
Птиче просо лечебно (*Lithospermum officinalis*)
Птиче просо полско (*Lithospermum arvensis*)
Пчелинок (*Marrubium vulgare*)
Пълзящо прозорче (*Potentilla reptans*)
Ракита (*Salix purpurea*)
Ранилист (*Betonica officinalis*)
Резене (*Foeniculum vulgare*)
Репей (*Arctium lappa*)
Решетка (*Carlina acanthifolia*)
Росопас (*Fumaria officinalis*)
Рунянка (*Hieracium pilosella*)
Сибирска хвойна (*Juniperus sibirica*)
Сиротица (*Gratiola officinalis*)
Сладка папрат (*Polypodium vulgare*)
Слез (*Malva sylvestris*)
Смрадлика (*Coinus coggygria*)
Тинтява (*Gentiana sp.*)
Трепетлика (*Populus tremula*)

Трицветна теменуга (*Viola tricolor*)
Троскот (*Cynodon dactylon*)
Трънка (*Prunus spinosa*)
Хвоц (*Equisetum arvense*)
Хмел (*Humulus lupulus*)
Чемерика (*Veratrum lobelianum*)
Червен божур (*Paeonia peregrina*)
Червен глог (*Crataegus monogyna*)
Червен кантарион (*Centaureum erythraea*)
Червена боровинка (*Vaccinium vitis-idaea*)
Червено кучешко грозде (*Solanum dulcamara*)
Червено подъбиче (*Teucrium polium*)
Черен бъз (*Sambucus nigra*)
Черен оман (*Symphitum officinale*)
Черна боровинка (*Vaccinium myrtillus*)
Черна елша (*Alnus glutinosa*)
Черно кучешко грозде (*Solanum nigrum*)
Чувен (*Chenopodium bonus-henricus*)
Шапиче (*Alchemilla vulgaris*)
Шипка (*Rosa canina*)

През последните години са добивани определени количества от: гръмотрън (корен), репей (лист), великденче (стрък), бял равнец (цвят, стрък), еньовче, черен бъз (цвят), липа (цвят), слез (цвят), червен глог (цвят с лист), хвойна (плод), горска ягода (лист), живовляк (лист), къпина (лист), малина (лист), подбел (лист), миши уши (стрък), бръшлян (лист), горска пищялка (корен), чобанка (корен), трицветна теменуга. От видовете поставени под ограничителен режим на ползване, могат да се добиват ограничени количества по разпределените квоти от: лудо биле (лист и корен), червен божур (цвят и грудки), лазаркиня (стрък), иглика (цвят), левурда (лист).

Видове от "Червена книга на НР България" и защитени от закона

От защитените растителни видове (Заповед № 718/20.06.1989 г. на КОПС, изменена и допълнена със Заповед № РД 401 и 402 от 07.11.1995г. на МОС) в района на ДЛ "Мъглиж" се срещат:

Жълт планински крем - *Lilium jankae*
Обикновена кандилка - *Aquilegia vulgaris*
Горска съсънка - *Anemone sylvestris*
Пролетно ботурче - *Cyclamen coum*
Старопланинска иглика - *Primula farinosa*
Истинска горчивка - *Gentianella amarella*
Български ранилист - *Stachys bulgarica*
Кернерова метличина - *Centaurea kernerana*

Защитени територии

На територията на ДЛ "Мъглиж" са обявени следните защитени природни обекти:

Защитена местност "Мъглижка клисура" - обявена със заповед № 309/10.04.1986 год. на КОПС с обща площ 240,6 ха., от която залесена 29,4 ха и незалесена 211,2 ха.

Природна забележителност "Туловска курия" - обявена със заповед № 2593/13.10.1961 год. на ГУГ с обща площ 75,7 ха, от която залесена 74,7 ха и незалесена 1,0 ха.

Природна забележителност "Ветренска курия" - обявена със заповед № 3384/08.12.1966 год. на КГПП с обща залесена площ 18,7 ха.

Природна забележителност "Големият скок" - обявена със заповед № 3796/11.10.1965 год. на КГПП с обща незалесена площ 1,0 ха.

Природна забележителност "Момите" - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП с обща незалесена площ 1,0 ха.

Природна забележителност "Войнишки камък" - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП с обща незалесена площ 2,5 ха.

Природна забележителност "Чепелев камък" - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП с обща незалесена площ 0,5 ха.

Природна забележителност "Топлата дупка" - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП с обща залесена площ 1,0 ха.

Природна забележителност "Малкият скок" - обявена със заповед № 3039/03.10.1974 год. на МГГП с обща незалесена площ 1,0 ха.

Природна забележителност "Група дървета" - обявена със заповед № 11796/15.09.1984 год. на КОПС с обща залесена площ 0,6 ха.

Вековно дърво "Царският дъб" - обявено с ПМС № 11049/27.08.1948 год. Летен дъб в Туловската курия.

Вековно дърво "Старият дъб" - обявено с ПМС № 11049/27.08.1948 год. Летен дъб в Туловската курия.

Вековно дърво "Змеят" - обявено със заповед № 1138/12.11.1983 год. на КОПС. Летен дъб в Туловската курия.

Вековно дърво "Приказният дъб" - обявено със заповед № 1138/12.11.1983 год. на КОПС. Летен дъб в Туловската курия.

Вековно дърво "Красавецът" - обявено със заповед № 1138/12.11.1983 год. на КОПС. Летен дъб в Туловската курия.

Вековно дърво "Вековният дъб" - обявено със заповед № 511/24.02.1976 год. на МГГП. Летен дъб.

Вековно дърво "Скоруша" - обявено със заповед № 376/19.04.1985 год. на КОПС. Рядко срещан вид в местността "Средока".

Вековно дърво "Брекиня и летен дъб" - обявено със заповед № 376/19.04.1985 год. на КОПС. Сраснали дървета с обща корона в м. "Средока".

Исторически места с обща площ 9,4 ха, от която залесена 7,7 ха и незалесена 1,7 ха. Предстои прекатегоризиране и отпадането им от списъците на защитените природни обекти.